

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 नेच्छामितदहं द्रुमिन्मित्राणां व्यसनं महत् ॥ इत्येवं व्यक्तमाभाष्य प्रतिभाष्य च सात्यकिः ॥ ३३ ॥ अभ्ययात्तूर्णमव्यग्रोदयांना कुरुतात्मनि ॥ तमायां तं महाबाहुं प्र
 त्यगृह्णात्तवात्मजः ॥ ३४ ॥ शरैश्चावाकिरद्राजनृशैनेयं तनयस्तव ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं कुरु माधवसिंहयोः ॥ ३५ ॥ अन्योन्यं क्रुद्धयोर्घोरं यथा द्विरदसिंहयोः ॥
 ततः पूर्णाय तोस्तृष्टैः सात्वतं युद्धदुर्मदं ॥ ३६ ॥ दुर्योधनः प्रत्यविध्यत्कुपितो दशभिः शरैः ॥ तं सात्यकिः प्रत्यविध्यत्तथैवावाकिरच्छरैः ॥ ३७ ॥ पंचाशतापुनश्चा
 जौ त्रिंशतादशभिश्च ह ॥ सात्यकिं तुरणे राजन् प्रहसंस्तनयस्तव ॥ ३८ ॥ आकर्णपूर्णैर्निशितैर्विव्याध त्रिंशताशरैः ॥ ततोऽस्य सशरं चापं क्षुरप्रेण द्विधाच्छिनत् ॥
 ॥ ३९ ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय लघुहस्तस्ततो दृढं ॥ सात्यकिर्व्यस्तज्चापिशरश्रेणीं सुतस्यते ॥ ४० ॥ तामापतंतीं सहसा शरश्रेणीं जिघांसया ॥ चिच्छेद बहुधा
 राजा तत उच्चुक्रुश्रुर्जनाः ॥ ४१ ॥ सात्यकिं च त्रिसप्तत्यापीडयामास वेगितः ॥ स्वर्णपुंखैः शिलाधौतैराकर्णपूर्णैः सृतैः ॥ ४२ ॥ तस्य संदधत श्रेणुं संहितेषु च
 कार्मुकं ॥ आच्छिनत् सात्यकिस्तूर्णं शरैश्चैवाप्यवीविधत् ॥ ४३ ॥ सगाढविद्धो व्यथितः प्रत्यपायाद्रथांतरे ॥ दुर्योधनो महाराज दाशार्हशरपीडितः ॥ ४४ ॥ समा
 श्वस्य तु पुत्रस्ते सात्यकिं पुनरभ्ययात् ॥ विस्तजन्निषु जालानियुयुधानरथं प्रति ॥ ४५ ॥ तथैव सात्यकिर्बाणान् दुर्योधनरथं प्रति ॥ सततं विस्तजन् राजंस्तत्संकुल
 मवर्तत ॥ ४६ ॥ तत्रेषुभिः क्षिप्यमाणैः पतद्भिश्च शरीरिषु ॥ अग्रेरिव महाकक्षैः शब्दः समभवन्महान् ॥ ४७ ॥ तयोः शरसहस्रैश्च संछन्नं वसुधातलं ॥ अगम्य रू
 पं च शरैराकाशं समपद्यत ॥ ४८ ॥ तत्राप्यधिकमालक्ष्य माधवं रथसत्तमं ॥ क्षिप्रमभ्यपतत्कर्णः परीप्संस्तनयं तव ॥ ४९ ॥ न तु तं मर्षयामास भीमसेनो महाब
 लः ॥ सोऽभ्ययात्त्वरितः कर्णं विस्तजन् सायकान्वहून् ॥ ५० ॥ तस्य कर्णः शितान्वाणान् प्रतिहन्यहसन्निव ॥ धनुःशरांश्च चिच्छेद सूतं चाभ्यहनच्छरैः ॥ ५१ ॥ भीमसे
 नस्तु संक्रुद्धो गदामादाय पाण्डवः ॥ ध्वजं धनुश्च सूतं च संममर्दाहवेरिपोः ॥ ५२ ॥ रथचक्रं च कर्णस्य बभञ्ज समहाबलः ॥ भग्नचक्रे रथेतिष्ठदकंपः शैलराडिव ॥
 ॥ ५३ ॥ एकचक्रं रथं तस्य तमूढुः सुचिरं हयाः ॥ एकचक्रमिवार्कस्य रथं सप्तहया यथा ॥ ५४ ॥ अमृष्यमाणः कर्णस्तु भीमसेनमयुध्यत ॥ विविधैरिषु जालैश्च
 नानाशस्त्रैश्च संयुगे ॥ ५५ ॥ भीमसेनस्तु संक्रुद्धः सूतपुत्रमयोधयत् ॥ तस्मिंस्तथावर्तमाने क्रुद्धो धर्मसुतो ब्रवीत् ॥ ५६ ॥ पंचालानां नरव्याघ्रान्मत्स्यांश्च पु
 रुषर्षभान् ॥ येन प्राणाः शिरो ये च येनो यो धामहारथाः ॥ ५७ ॥ त एते धार्तराष्ट्रेषु विपक्ताः पुरुषर्षभाः ॥ किं तिष्ठत यथामूढाः सर्वे विगतचेतसः ॥ ५८ ॥